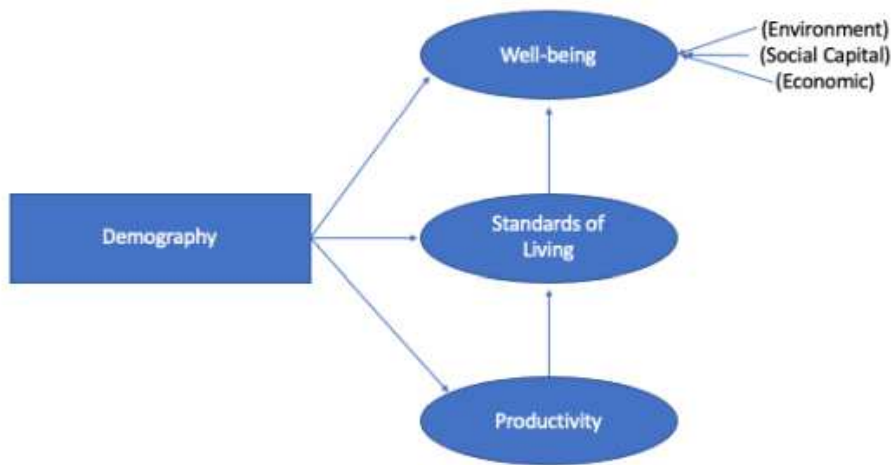

1.2 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากกิจกรรมต่างๆ ประกอบด้วย

■ การบรรยาย แบ่งออกเป็น 8 หัวข้อ สรุปได้ดังนี้

1) บทบาทของประชากรศาสตร์ในการผลิต

เซสชันนี้เน้นโครงสร้างของอายุที่ส่งผลกระทบต่อการผลิต คนงานที่อายุน้อยหรือกลุ่มผู้สูงอายุอาจส่งผลเสียต่อประสิทธิภาพการทำงาน ในขณะที่คนทำงานกลุ่มใหญ่ในวัยทำงานมีผลกระทบเชิงบวก นอกจากนี้นโยบายครอบครัวและการย้ายถิ่นฐานก็มีส่วนสำคัญต่อผลผลิตด้วย ซึ่ง Dr. Robert Breunig ศาสตราจารย์ประจำคณะนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย ผู้บรรยาย ได้อธิบายถึงประชากรศาสตร์และผลผลิต โดยเริ่มจากประเด็นคำถาม 2 ข้อ คือ (1) การเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์หมายถึงอะไรสำหรับผลิตภาพ และ (2) ประเทศสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประชากรศาสตร์และผลิตภาพ ว่าทำไมเราถึงต้องสนใจเรื่องผลผลิตผลิตภาพและมีความสัมพันธ์อย่างไรกับประชากรศาสตร์ ดังภาพที่ 1 และได้อธิบายเกี่ยวกับสมการทางประชากรศาสตร์ พารามิเตอร์ที่สำคัญ และนโยบายที่เกี่ยวข้อง

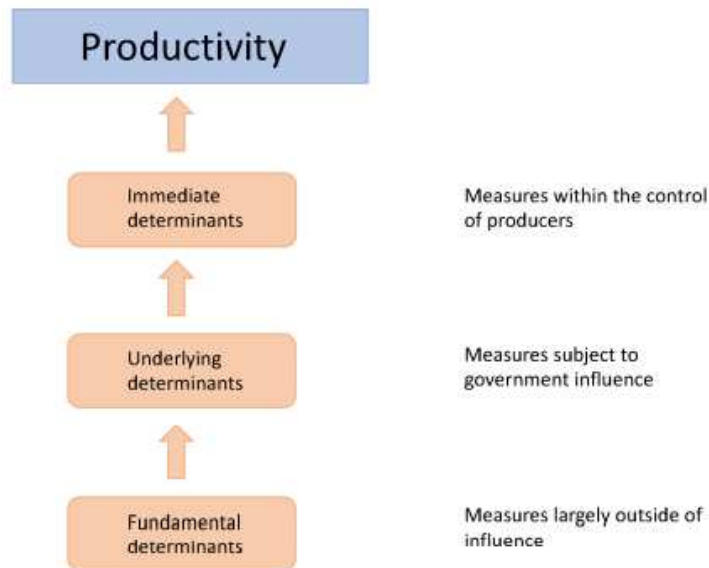
ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ของประชากรและผลิตภาพ

นอกจากนี้ ได้ยกตัวอย่างงานวิจัยด้านประชากรศาสตร์ เพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีผลกระทบต่อผลผลิตในช่วงเวลาต่างๆ เช่น

- Bloom and Williamson (1998) ได้พัฒนาแบบจำลองการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยใช้ตัวแปรทางประชากร เพื่อประเมินผลกระทบสัมพัทธ์ของการเปลี่ยนแปลงทางประชากรในการเติบโตอย่างมหัศจรรย์ของเอเชียตะวันออก ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงทางประชากรในเอเชียนั้นเร็วกว่าในยุโรปมาก ช่องว่างระหว่างเวลาระหว่างการตายสูงและต่ำนั้นสั้น เนื่องจากมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากยุโรปสู่เอเชียหลังสงคราม
- Bloom and Canning (2004) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางประชากรทั่วโลก: มิติและความสำคัญทางเศรษฐกิจ
- Maestas et al. (2016) ศึกษาผลกระทบของประชากรสูงอายุต่อเศรษฐกิจการเติบโต กำลังแรงงาน และผลผลิต
- Liu and Westelius (2017) แสดงให้เห็นผลกระทบของประชากรต่อผลผลิตและอัตราเงินเฟ้อในญี่ปุ่น
- Acemoglu and Restrepo (2022) ศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลประชากรและระบบอัตโนมัติ โดยได้พัฒนาแบบจำลองและนำเสนอหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าประชากรสูงอายุนำไปสู่การใช้หุ่นยนต์อย่างเข้มข้นและแพร่หลายมากขึ้น

สำหรับประเทศออสเตรเลีย Productivity Commission (2013) คาดการณ์ว่าจะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 38 ล้านคนในปี พ.ศ.2603 ประชากรที่มีอายุ 75 ปีขึ้นไป คาดว่าจะเพิ่มขึ้น 4 ล้านคน และมีสัดส่วนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ.2560 จาก 6.4% เป็น 14.4% ของประชากรทั้งหมดในประเทศ การเติบโตของผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 1.5 ต่อปี ในช่วงปี พ.ศ.2555-2556 ซึ่งต่ำกว่าช่วงที่มีผลิตภาพสูงระหว่างปี พ.ศ.2531-32 ถึง พ.ศ.2546-47 โดยรัฐบาลออสเตรเลียจะเผชิญกับแรงกดดันเกี่ยวกับงบประมาณที่เติบโตขึ้นจากค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ การดูแลผู้สูงอายุ และเงินบำนาญผู้สูงอายุ จึงต้องมีการผลักดันเรื่องกองทุนบำเหน็จบำนาญที่มีช่วงอายุกว้างขึ้นเป็น 67 ปี ในปี พ.ศ.2566 และการลดต้นทุนด้านการบริการผู้สูงอายุให้ต่ำลง

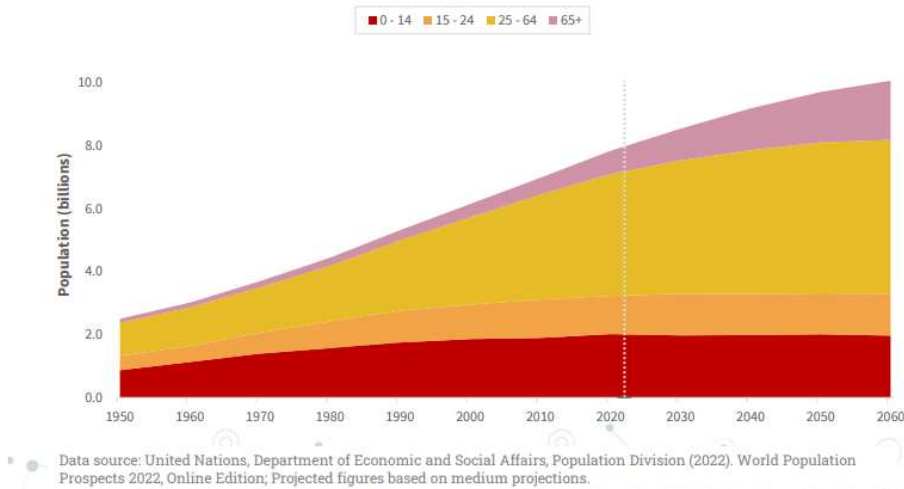
จากงานวิจัยทำให้เห็นว่าอัตราส่วนการพึ่งพิงมีส่วนสำคัญต่อผลิตภาพ ดังนั้น จะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงด้านประชากร รัฐบาลควรส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและกฎเกณฑ์สำคัญคือ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการผลิตเพื่อความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งผลผลิตที่ดีจะขึ้นอยู่กับความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอัตราส่วนทุนหรือแรงงาน การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพของตลาด และเทคโนโลยี โดยมีลำดับขั้นของตัวกำหนดผลผลิตดังภาพที่ 2 และมีนโยบายที่นำไปสู่การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ (Retraining and upskilling) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพนักงาน ผู้หญิงและผู้สูงอายุ นโยบายเกี่ยวกับสุขภาพ การอพยพ และภาวะเจริญพันธุ์ เป็นต้น

ภาพที่ 2 ลำดับขั้นของปัจจัยกำหนดผลผลิต

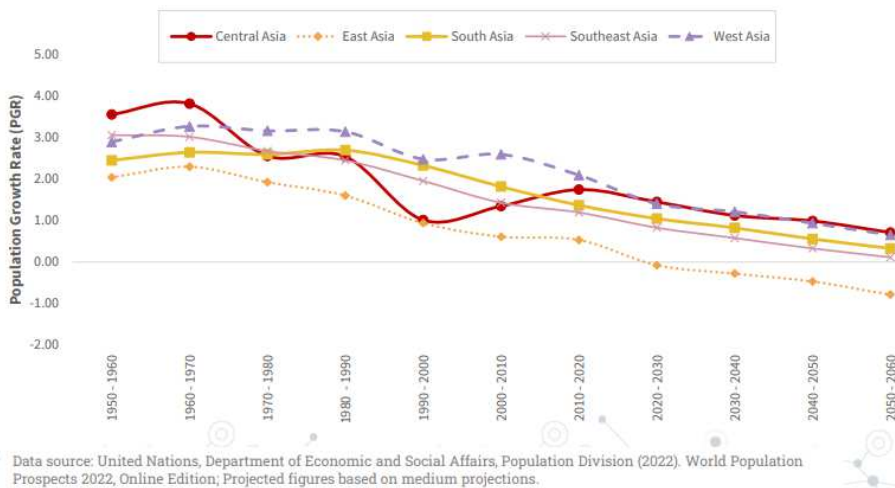
2) การเปลี่ยนแปลงทางประชากรและความท้าทายในเอเชีย

การนำเสนออธิบายถึงความเหลื่อมล้ำทางภูมิศาสตร์ แนวโน้ม และรูปแบบทางประชากรศาสตร์ในเอเชีย รวมถึงความแตกต่างของอัตราการเติบโตของประชากร ระดับของความเป็นเมือง การอพยพ ภาวะเจริญพันธุ์ และโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนแปลง โดย Dr. Grace Cruz ผู้อำนวยการสถาบันประชากรแห่งฟิลิปปินส์ ได้อธิบายถึงแนวโน้มและรูปแบบประชากรในเอเชียที่มีความเหลื่อมล้ำทางภูมิศาสตร์ในมิติต่างๆ ซึ่งโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ทางประชากรใน 3 องค์ประกอบคือ การเปลี่ยนแปลงของประชากร (การเติบโตหรือการลดลง) การเปลี่ยนแปลงของภาวะเจริญพันธุ์และการตาย และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอายุของประชากร ดังภาพที่ 3 และแสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำอย่างมากในอัตราการเติบโตของประชากรในภูมิภาคเอเชีย ดังภาพที่ 4

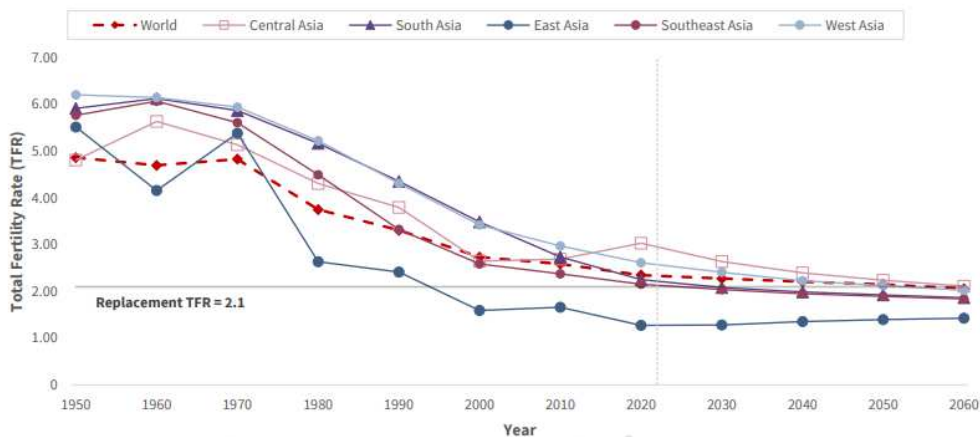
ภาพที่ 3 ประชากรโลกแบ่งตามกลุ่มอายุ

Significant disparity in rates of population growth across regions in Asia

ภาพที่ 4 อัตราการเติบโตของประชากรในภูมิภาคเอเชีย

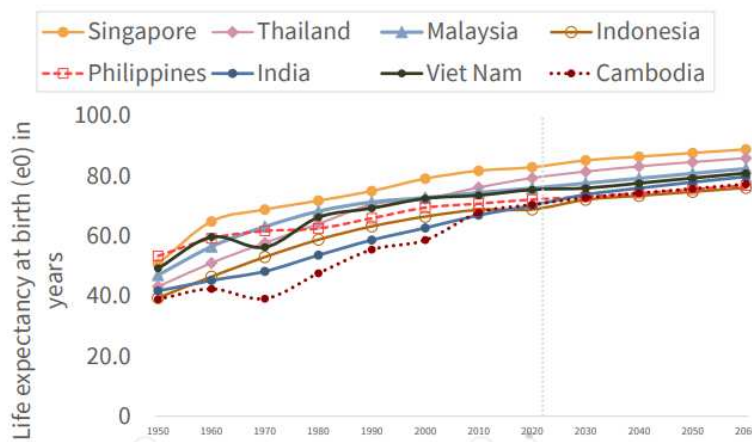
ในเอเชียญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีอัตราการเกิดต่ำและมีอายุเฉลี่ยสูงสุดของภูมิภาค ส่วนไทยอยู่ในอันดับที่ 6 รองจาก ญี่ปุ่น ฮองกง เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และไต้หวัน ตามลำดับ โดยมีแนวโน้มการเจริญพันธุ์ในภูมิภาคต่างๆ ของเอเชียลดลงดังภาพที่ 5 ซึ่งประเทศมีอัตราการเจริญพันธุ์ทั้งหมด 1.34 ในปี พ.ศ.2563 แต่มีการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นผู้หญิงอายุ 15-19 ต่อ 1,000 คน เท่ากับ 40.30% สูงเป็นอันดับ 3 ของเอเชีย รองจากกัมพูชาและฟิลิปปินส์

Data source: United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division (2022). World Population Prospects 2022, Online Edition; Projected figures based on medium projections.

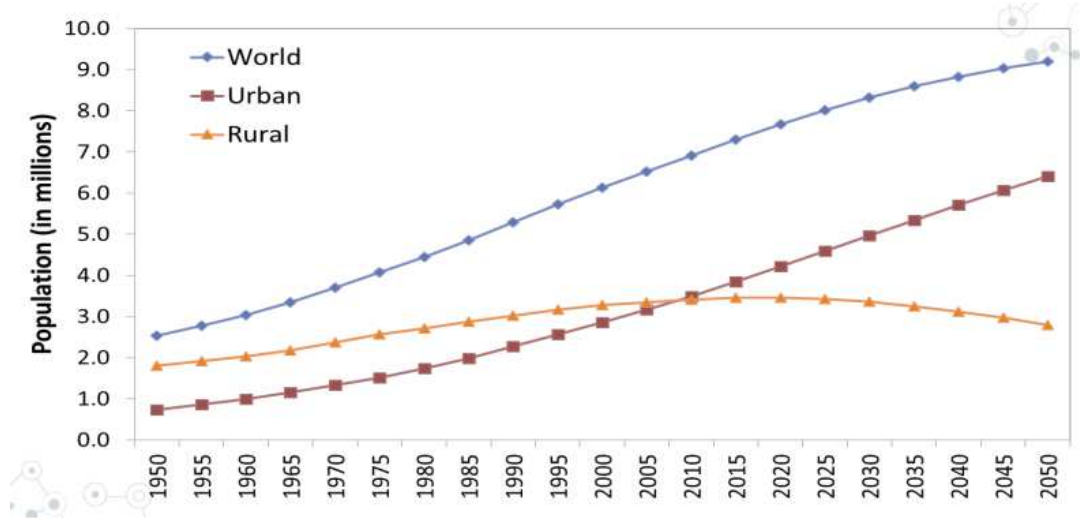
ภาพที่ 5 แนวโน้มการเจริญพันธุ์ในภูมิภาคต่างๆ ของเอเชีย

สำหรับการตายและการเจ็บป่วย ในช่วงศตวรรษที่ 19 ถึง 20 โรคติดเชื้อ (Infectious Diseases) เป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตในประเทศที่พัฒนาแล้ว และในช่วง พ.ศ.2563 COVID-19 เป็นโรคอุบัติใหม่ที่ทำให้เกิดการเสียชีวิต โดยการเสียชีวิตส่วนใหญ่เกิดขึ้นในกลุ่มผู้สูงอายุ โดยมีแนวโน้มอายุขัยเมื่อแรกเกิดแบ่งตามประเทศในภาพที่ 6 ซึ่งพบว่าทุกประเทศมีแนวโน้มอายุขัยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการย้ายถิ่นฐานและการขยายตัวของเมือง พบว่า ประชากรทั่วโลกกลายเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ดังภาพที่ 7

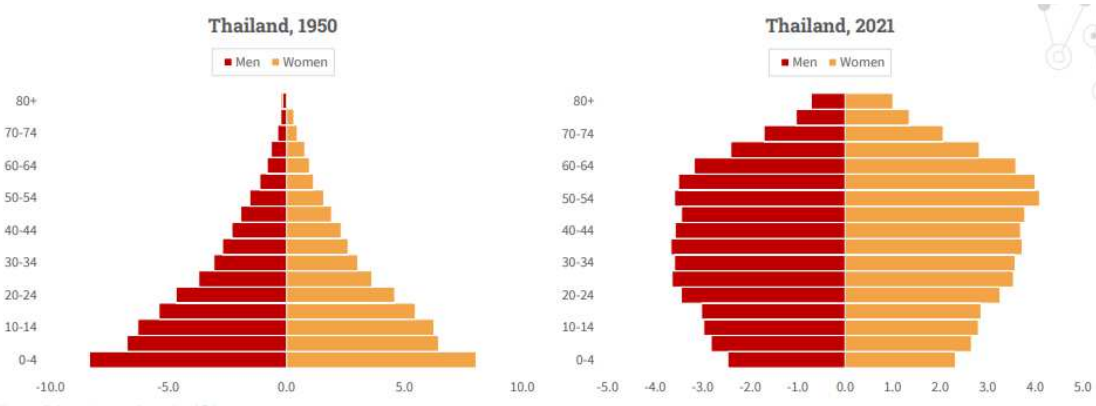
Data source: United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division (2022). World Population Prospects 2022, Online Edition; Projected figures based on medium projections.

ภาพที่ 6 แนวโน้มอายุขัยเมื่อแรกเกิด (e0) แบ่งตามประเทศ

ภาพที่ 7 แนวโน้มการขยายตัวของเมืองทั่วโลก

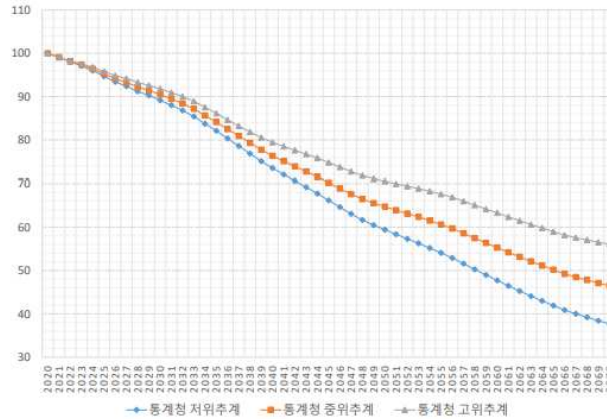
ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางประชากร มีผลต่อการลดลงของภาวะเจริญพันธุ์ ทำให้ประชากรวัยทำงาน (15-65 ปี) เพิ่มขึ้น ภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดลงสามารถกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาด้านสุขภาพ การศึกษา การมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานหญิง รวมทั้งการออมและการลงทุนของประเทศ ส่งผลให้เกิดโอกาสในการเติบโตทางเศรษฐกิจ หรือ demographic dividend แต่การเติบโตนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ ต้องมีปัจจัยหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง ได้แก่ การลงทุนจำนวนมากในการพัฒนาทุนมนุษย์ เช่น สุขภาพและการศึกษา สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวย และธรรมาภิบาล ซึ่งได้ยกกรณีตัวอย่างของไทยว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่เกิดจากการแทรกแซงของนโยบายภาครัฐ ทำให้ภาวะเจริญพันธุ์ลดลงอย่างมากซึ่งเกิดความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอายุของประชากรในประเทศไปสู่สังคมผู้สูงอายุ ดังภาพที่ 8 กล่าวคือ มีผู้ที่มีอายุมากกว่า 65 ปีเพิ่มขึ้นทุกปี จากการประมาณการของ UNDESA ผู้สูงอายุคิดเป็น 9% ของประชากรเอเชียในปี พ.ศ. 2563 ซึ่งคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าภายในปี พ.ศ.2603 โดยมากกว่าหนึ่งในสี่ (22%) ของผู้ใหญ่ในเอเชียมีอายุ 65 ปีขึ้นไป ในประเทศกำลังพัฒนา การเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนการพึ่งพาผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่จะสร้างความท้าทายด้านนโยบายที่อาจส่งผลกระทบร้ายแรงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความยากจน ความเสมอภาคข้ามรุ่น และสวัสดิการสังคมในอีกหลายทศวรรษข้างหน้า โดยมีนโยบายด้านประชากรและโครงการตอบสนองต่อความจำเป็นทางประชากรศาสตร์ เช่น นโยบายประชากรที่ต่อต้านการคลอดบุตรในสถานการณ์ที่มีภาวะเจริญพันธุ์สูง China's One Child Policy ของประเทศจีน และนโยบายสนับสนุนการคลอดบุตรเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเพิ่มวัยเจริญพันธุ์ให้สูงขึ้น เช่น การเก็บภาษีเพิ่มจากผู้ที่ไม่ได้แต่งงาน เป็นต้น

ภาพที่ 8 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอายุของประเทศไทย

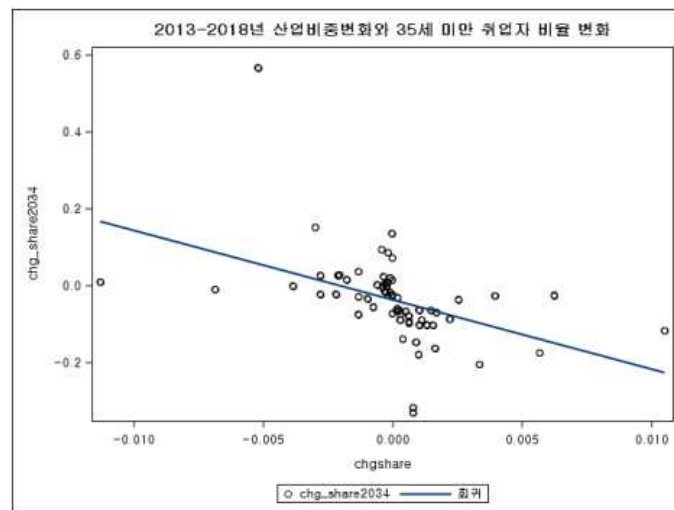
3) การเปลี่ยนแปลงของประชากร กำลังแรงงาน และการเพิ่มผลิตภาพในสาธารณรัฐเกาหลี

เชสซันนี้ Dr. Chulhee Lee ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล ได้แสดงถึงการคาดการณ์ในระยะยาวว่าการเปลี่ยนแปลงของประชากรในประเทศเกาหลีใต้ จะส่งผลกระทบต่อขนาดของกำลังแรงงานและผลิตภาพอย่างไร โดยดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์จำลองเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และตรวจสอบความไม่สมดุลของตลาดแรงงานในส่วนต่างๆ ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากร

ภาพที่ 9 กราฟแสดงแนวโน้มการลดลงของประชากรวัยทำงาน (15-64) ตามสถานการณ์ สูง กลาง ต่ำ ในปี พ.ศ.2563-2613

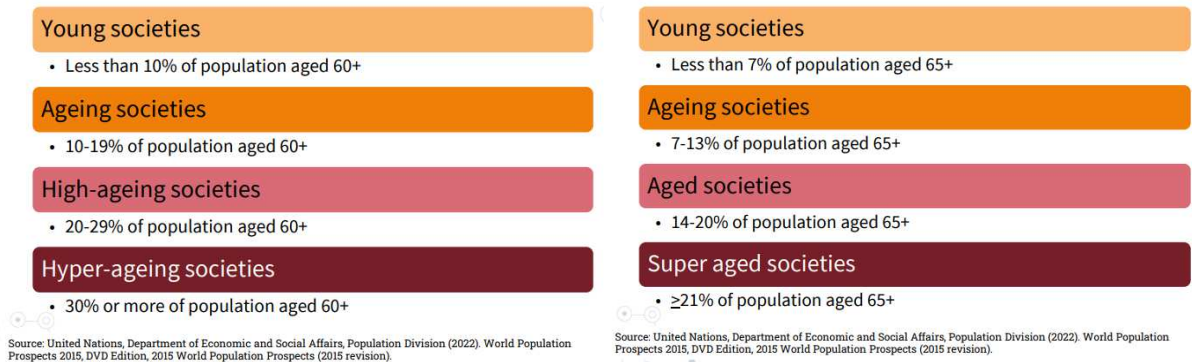
ผลการพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงกำลังแรงงานในอนาคตของเกาหลีใต้ พบว่า ประชากรวัยทำงานจะลดลงอย่างรวดเร็วตามการเปลี่ยนแปลงของประชากรในอนาคต หากอัตราการมีส่วนร่วมของกำลังแรงงานตามอายุ เพศ และการศึกษายังคงไม่เปลี่ยนแปลง ขนาดของกำลังแรงงานจะลดลงช้ากว่าประชากรวัยทำงานมาก โดยอัตราการมีส่วนร่วมของกำลังแรงงานในผู้สูงอายุค่อนข้างสูง ในขณะที่หนุ่มสาวนั้นค่อนข้างต่ำ ผู้สูงอายุในอนาคตจะไม่เหมือนกับผู้สูงอายุในปัจจุบัน คือ มีการศึกษาที่ดีขึ้น และมีสุขภาพที่ดีขึ้น นอกจากนี้ได้อธิบายถึงผลกระทบบางประการที่เกิดจากนโยบายของประเทศอีกด้วย

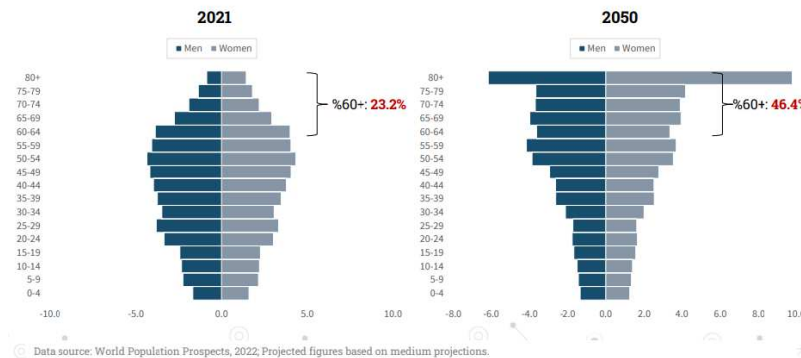
ภาพที่ 10 การเปลี่ยนแปลงขนาดการจ้างงานระหว่างปี 2556 ถึง 2561 และการคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคตของสัดส่วนพนักงานอายุต่ำกว่า 35 ปี ในแต่ละอุตสาหกรรม

4) การปรับตัวอย่างของประชากรสูงอายุในเอเชีย

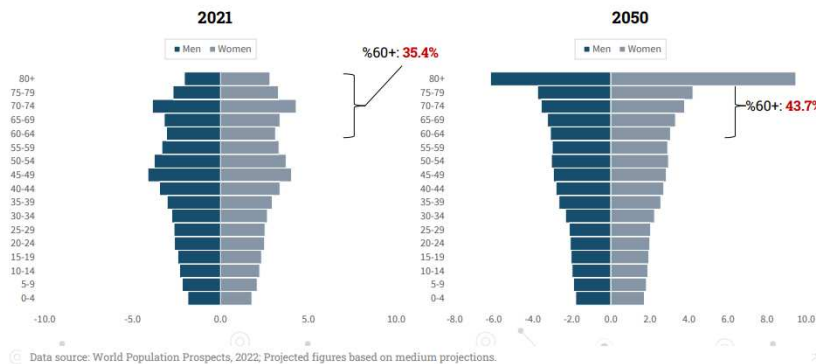
Dr. Grace Cruz ได้อภิปรายโดยมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มขึ้นของประชากรสูงอายุอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นความท้าทายด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญในสังคมเอเชียหลายแห่ง มีหลายประเด็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้สูงอายุที่เพิ่มจำนวนขึ้น รวมถึงการตอบสนองของรัฐบาล ซึ่งเน้นเป็นพิเศษที่ญี่ปุ่นในฐานะประเทศที่มีประชากรสูงอายุมากที่สุดของโลก เริ่มต้นจากการอธิบายเกี่ยวกับนิยามของอายุประชากรแต่ละช่วงวัย ดังภาพที่ 11 ปัจจุบันในเอเชียญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีประชากรผู้สูงอายุมากที่สุด อยู่ในระดับ Hyper-ageing คือ มีผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป 35.4% ของประชากรทั้งประเทศ ส่วนไทยอยู่ในอันดับที่ 6 คือ มีผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป 20.4% ของประชากรทั้งประเทศ

ภาพที่ 11 นิยามโครงสร้างประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

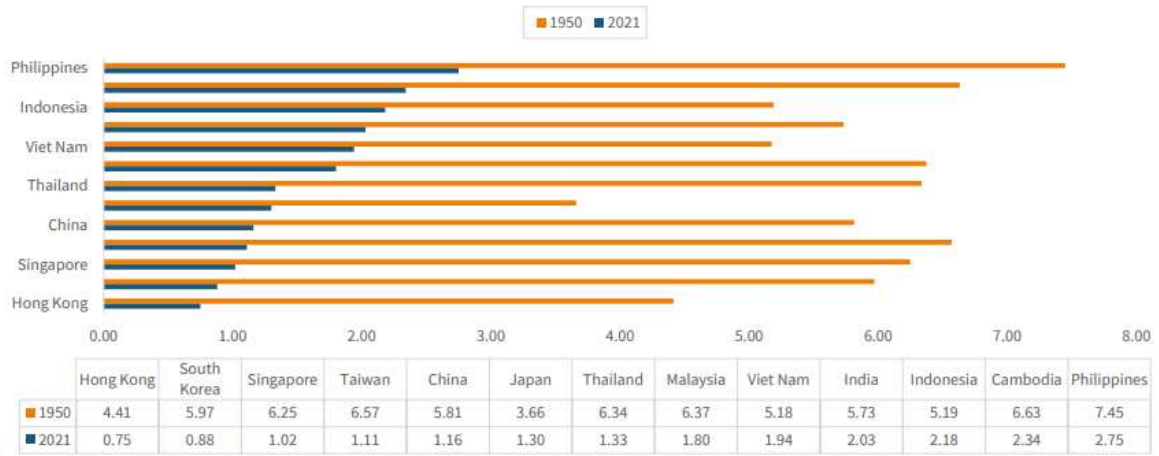

ภาพที่ 12 โครงสร้างประชากรของประเทศเกาหลีใต้

ภาพที่ 13 โครงสร้างประชากรของประเทศญี่ปุ่น

Total fertility rate – live births per woman, Selected Asian countries, 1950 vs. 2021

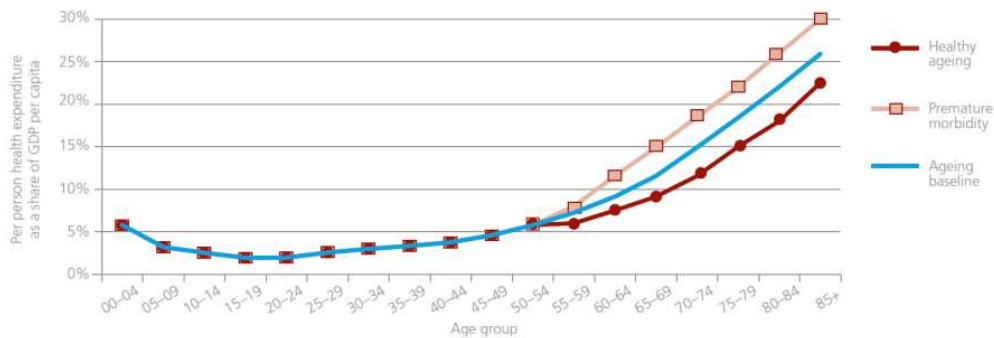

ภาพที่ 14 ปัจจัยขับเคลื่อนประชากรสูงอายุ:

การเปลี่ยนจากอัตราการเกิดที่สูงไปสู่อัตราการเกิดที่ลดลงอย่างมากของแต่ละประเทศในเอเชีย

ต้นทุนทางเศรษฐกิจของประชากรสูงวัย ในประเทศที่พัฒนาแล้ว เงินบำนาญและการโอนเงินสาธารณะ (เช่น การดูแลสุขภาพและการดูแลระยะยาว) จะจ่ายเป็นภาษี ซึ่งการนำเสนอแสดงให้เห็นว่า ในหลายประเทศในเอเชียรวมถึงฟิลิปปินส์ ภาระการดูแลดังกล่าวมักตกเป็นภาระของสมาชิกหญิง (เช่น ภรรยา ลูกสาว ลูกสะใภ้)

Findings from a study in Japan show that per capita health expenditure for an average person aged 80 is more than 11 times higher than for the average adult aged 20.

ภาพที่ 15 กราฟแสดงค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพโดยทั่วไปจะเพิ่มขึ้นตามอายุ

นโยบายและโครงการเพื่อตอบสนองต่อประชากรสูงวัย เช่น นโยบายสูงวัยอย่างมีสุขภาพ (พ.ศ. 2564–2573) ของสหประชาชาติ มีประเด็นสำคัญ 4 ข้อ ในการลดความไม่เท่าเทียมด้านสุขภาพและปรับปรุงชีวิตของผู้สูงอายุ ครอบครัว และชุมชน

- เปลี่ยนวิธีคิด ความรู้สึก และการกระทำของเราที่มีต่ออายุและวัยชรา
- การพัฒนาชุมชนในลักษณะที่ส่งเสริมความสามารถของผู้สูงวัย
- การให้บริการสุขภาพระดับปฐมภูมิแบบบูรณาการที่เน้นบุคคลเป็นศูนย์กลางที่ตอบสนองต่อผู้สูงวัย
- ให้ผู้สูงอายุเข้าถึงการดูแลระยะยาวที่มีคุณภาพ

การตอบสนองนโยบายของญี่ปุ่นต่อประชากรสูงวัย มีแนวคิดหลักดังนี้

- การสร้างสังคม "ไร้วัย" ที่คนทุกวัยสามารถใช้แรงจูงใจและความสามารถของตนตามความหวังของตน
- การจ้างงานและรายได้ พัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างสังคมที่ทุกคนสามารถทำงานได้โดยไม่คำนึงถึงอายุ รวมทั้งการแก้ไขกฎหมาย เช่น กำหนดให้นายจ้างพยายามรักษาการจ้างงานจนถึงอายุ 70 ปี และการให้การสนับสนุนแก่บริษัทที่จ้างผู้สูงอายุหรือขยายอายุเกษียณ เพื่อเพิ่มโอกาสการจ้างงานให้กับผู้สูงอายุ
- การส่งเสริมสุขภาพอย่างครบวงจร ในปี 2000 ญี่ปุ่นเปิดตัวประกันการดูแลระยะยาว (LCTI) ซึ่งออกแบบมาเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไปตามความต้องการของพวกเขา โดยมีจุดประสงค์เพื่อลดภาระการดูแลของครอบครัว
- เรื่องสุขภาพจิต ญี่ปุ่นมองว่าความโดดเดี่ยวเป็นปัญหาทางสังคมและสุขภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ผู้สูงอายุต้องเผชิญ จึงได้มีการจัดตั้ง Ministry of Loneliness ขึ้น โดยมุ่งเน้นไปที่ความเหงาและความโดดเดี่ยวทางสังคมคือปัญหาสาธารณสุขที่ต้องได้รับการดูแล ซึ่งญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ก่อตั้งกระทรวงนี้ขึ้นต่อจากอังกฤษในปี พ.ศ.2561
- ปรัชญา อิกิไก ของญี่ปุ่น คือ แนวคิดการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งช่วยให้คนมีอายุยืนขึ้นและมีสุขภาพดีขึ้น มีชีวิตและสัมพันธ์กับความเครียดที่ลดลงของโรคหัวใจและหลอดเลือด การเสียชีวิต และความพิการ
- การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อผู้สูงอายุอย่างมีสุขภาพดี โดยใช้หุ่นยนต์เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของประชากร

5) แบบจำลองความพร้อมในการผลิตโดยรวม

Dr. Robert Breunig พูดถึงแบบจำลอง "ความพร้อมในการผลิต" ที่ได้รับการพัฒนาให้สามารถใช้ในการประเมินพื้นที่ในประเทศต่างๆ สามารถปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นได้ แบบจำลองมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยสำคัญสี่ประการ ประกอบด้วย แรงจูงใจ ความมั่นคง ประสิทธิภาพของตลาด และความสามารถ ซึ่งประเทศสมาชิก APO สามารถนำแบบจำลองนี้ไปปรับปรุงนโยบายเกี่ยวกับผลิตภาพได้ โดยประสิทธิภาพการทำงานเป็นศูนย์กลางของมาตรฐานการครองชีพในทุกประเทศ ประเทศที่มีรายได้น้อยจะต้องเพิ่มผลิตภาพเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันผลิตภาพที่ยั่งยืนเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งการพัฒนาตัวบ่งชี้ความพร้อมในการผลิต หรือ Productivity Readiness Index (PRI) จะช่วยในการประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละประเทศ

โดยแบบจำลองผลกระทบของ PRI ในผลิตภาพ มีสมการการถดถอยแบบผลกระทบคงที่เป็น ดังสมการที่ (1) และสามารถประเมินการเจริญเติบโตของผลิตภาพแรงงานดังสมการที่ (2)

$$\Delta TFP_{j,t+1} = \beta_1 + \beta_2 PRI_{j,t} + \beta_3 \ln(TFP)_{j,t} + \alpha_j + \lambda_t + \epsilon_{j,t+1} \quad (1)$$

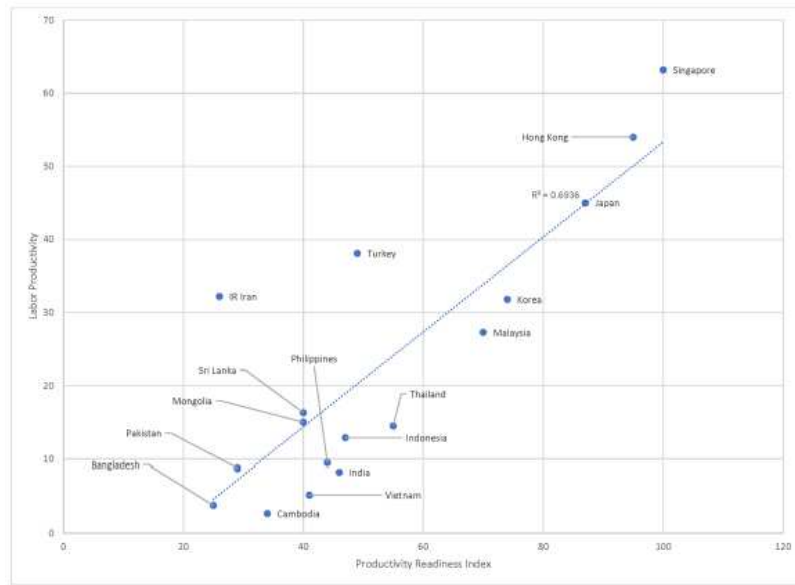
$$\Delta TFP_{j,t+1} = \ln(TFP)_{j,t+1} - \ln(TFP)_{j,t}$$

α are country fixed effects and λ are time dummies.

$$\Delta LP_{j,t+1} = \beta_1 + \beta_2 PRI_{j,t} + \beta_3 KP_{j,t} + \alpha_j + \lambda_t + \epsilon_{j,t+1} \quad (2)$$

α are country fixed effects and λ are time dummies

แม้ว่าปัจจัยตามสมการที่ประกอบด้วย แรงจูงใจ ความมั่นคง ประสิทธิภาพของตลาด และความสามารถ มีผลต่อผลิตภาพ แต่ปัจจัยของการควบคุมคุณภาพ ประสิทธิภาพของรัฐบาล กฎหมาย การลงทุนจากต่างประเทศ และโครงสร้างพื้นฐานก็มีความสำคัญต่อความพร้อมในด้านการผลิตเช่นกัน

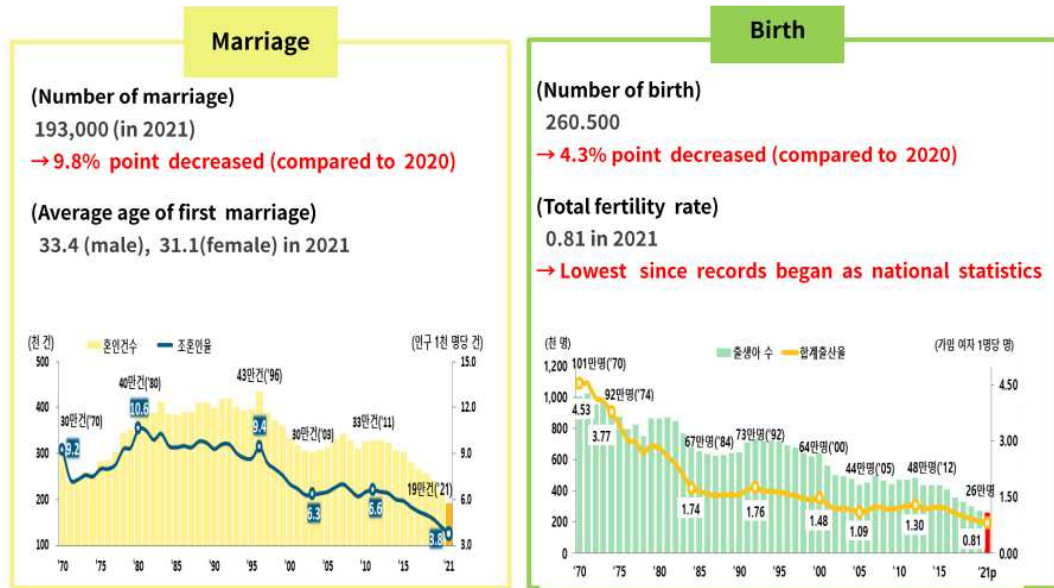
ภาพที่ 16 แบบจำลองความพร้อมในการผลิตของประเทศสมาชิก APO

ผลการประเมิน พบว่า ประเทศสมาชิก APO มักจะมีความพร้อมในการผลิตต่ำกว่าประเทศในกลุ่ม OECD แต่ก็ยังก้าวหน้ากว่าประเทศที่ไม่ใช่ APO และ OECD ซึ่งผู้ที่สนใจสามารถเข้าไปอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ APO Productivity Readiness 2020 <https://www.apo-tokyo.org/wp-content/uploads/2021/11/APO-Productivity-Readiness-2020.pdf>

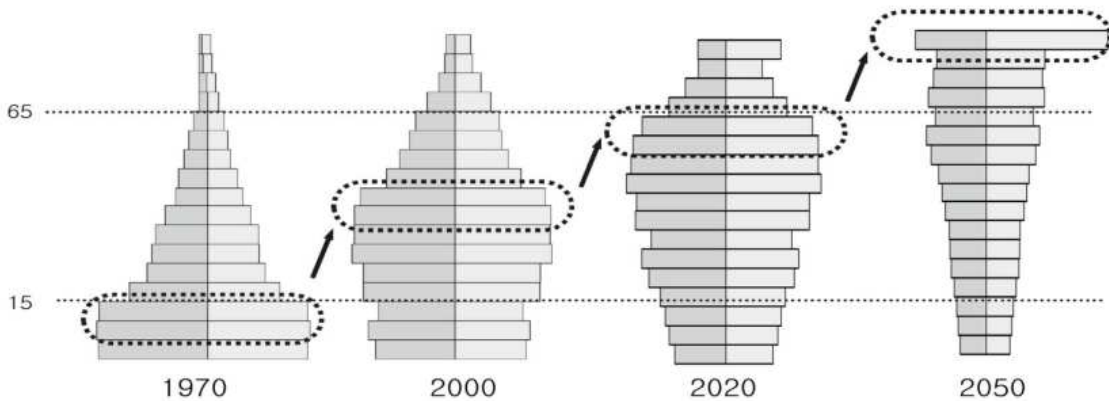
6) การเปลี่ยนแปลงทางประชากรและนโยบายประชากรในสาธารณรัฐเกาหลี

การเปลี่ยนแปลงของประชากรในเกาหลีใต้ มีความโดดเด่นในกลุ่มประเทศ OECD ในแง่ของขนาด ความเร็ว และระยะเวลา การเปลี่ยนแปลงของประชากรในสาธารณรัฐเกาหลีส่งผลกระทบต่อกำลังแรงงานและผลิตภาพ เศรษฐกิจ Dr. So-Young Lee นักวิจัย จากสถาบันสุขภาพและกิจการสังคมแห่งเกาหลี กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของประชากรและสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร พร้อมทั้งได้แสดงวิวัฒนาการของนโยบายประชากรรัฐโดยย่อ

การวิจัยได้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอายุของประชากรในเกาหลีใต้ที่มีอายุเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 62.3 ปี ในปี พ.ศ.2513 เป็น 85.5 ปี ในปี พ.ศ.2563 มีอายุเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มประเทศ OECD จำนวน 2 ปี และมีอัตราการแต่งงานลดลง 9.8% ในปี พ.ศ.2563 โดยมีอายุเฉลี่ยของผู้ชายเกาหลีใต้ 33.4 ปี และเพศหญิง 31.1 ปี ในปี พ.ศ.2564 ทำให้มีอัตราการเกิดและวัยเจริญพันธุ์ลดลง ดังภาพที่ 17 และคาดว่าในอีก 28 ปีข้างหน้า เกาหลีใต้จะมีโครงสร้างอายุประชากรเป็นรูปทรงระฆังคว่ำ คือ มีผู้สูงอายุ 65 ปีขึ้นไป มากกว่าประชากรวัยทำงาน ภาพที่ 18 ปรากฏการณ์นี้มีสาเหตุมาจากจำนวนประชากรผู้หญิงลดลง การแต่งงานช้า เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการแต่งงานที่สูงขึ้น การคำนึงถึงคุณภาพของการแต่งงานเพิ่มขึ้น และปัจจัยความเท่าเทียมทางเพศ รวมทั้งอัตราการเกิดที่ลดลง

ภาพที่ 17 กราฟแสดงภาวะเจริญพันธุ์ต่ำของประเทศเกาหลีใต้

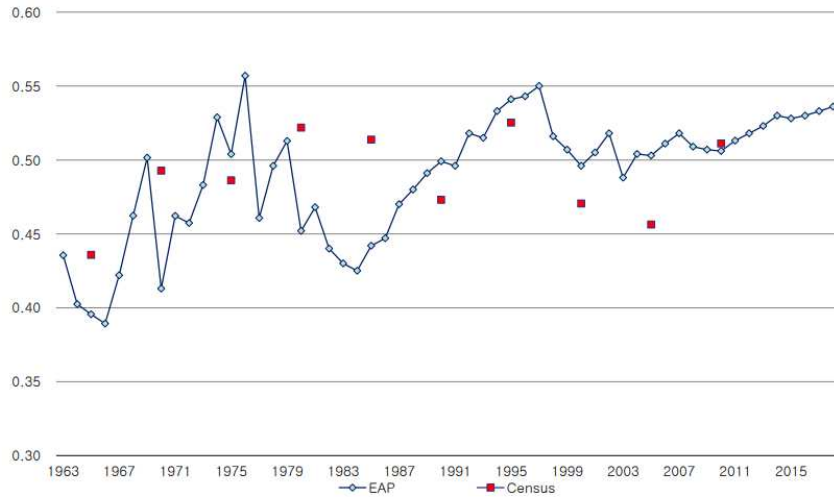

ภาพที่ 18 กราฟพีระมิดแสดงโครงสร้างอายุประชากรในเกาหลีใต้

นโยบายเกี่ยวกับประชากรของเกาหลีใต้ แบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่ (1) นโยบายการควบคุมประชากร (พ.ศ.2505-2538) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 รัฐบาลกำหนดให้การวางแผนครอบครัวเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อควบคุมอัตราการเกิดพร้อมกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทมีการวางแผนครอบครัวและคุมกำเนิดโดยการบริการของเจ้าหน้าที่ มีการจัดตั้งโครงการ the FP-Mothers' Club (2) นโยบายพัฒนาคุณภาพและสวัสดิการประชากร (พ.ศ.2539-2546) เพื่อรักษาอัตราการเจริญพันธุ์และการตายให้อยู่ในระดับที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน ส่งเสริมสุขภาพและสวัสดิการของครอบครัว ปรับสมดุลอัตราสัดส่วนเพศแรกเกิด ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของแรงงานสตรี สุขภาพและสวัสดิการของผู้สูงอายุ เพื่อให้เกิดการกระจายตัวของประชากรอย่างสมดุลทั่วประเทศ และ (3) นโยบายส่งเสริมการเจริญพันธุ์ (2547 ถึงปัจจุบัน) แม้จะมีการยกเลิกนโยบายควบคุมประชากรในปี พ.ศ.2539 แต่อัตราการเจริญพันธุ์ทั้งหมดก็ลดลงอย่างต่อเนื่องเป็น 1.08 ในปี พ.ศ. 2548 ซึ่งต่ำที่สุดในโลก เนื่องจากภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดลงและการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากรสูงอายุ คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต รัฐบาลเกาหลีใต้จึงได้มีการทำแผนพื้นฐานสำหรับภาวะเจริญพันธุ์ต่ำและสังคมสูงวัยมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 เพื่อแก้ไขปัญหาอัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงอย่างรวดเร็ว

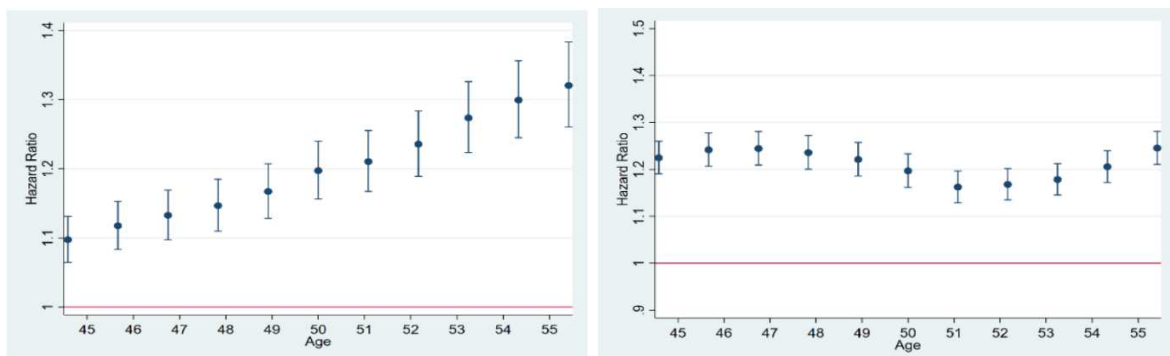
7) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และแรงงานที่มีอายุมากขึ้น

การนำเสนอของ Dr. Chulhee Lee เริ่มจากการตั้งคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ระบบอัตโนมัติ และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอุตสาหกรรม จะส่งผลกระทบต่อการทำงานผู้สูงอายุอย่างไร ซึ่งมีการถกเถียงกันอย่างต่อเนื่องว่าเครื่องจักรที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่จะเข้ามาแทนที่แรงงานมนุษย์อย่างสิ้นเชิงหรือไม่ และงานประเภทใดที่อาจเสี่ยงต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ซึ่งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอาจแตกต่างกันไปตามประเภทของคณงาน โดยเฉพาะแรงงานที่มีอายุมากอาจได้รับผลกระทบรุนแรง

ภาพที่ 19 กราฟแสดงอัตราการมีส่วนร่วมของแรงงานชายอายุ 60 ปีขึ้นไปในเกาหลีใต้

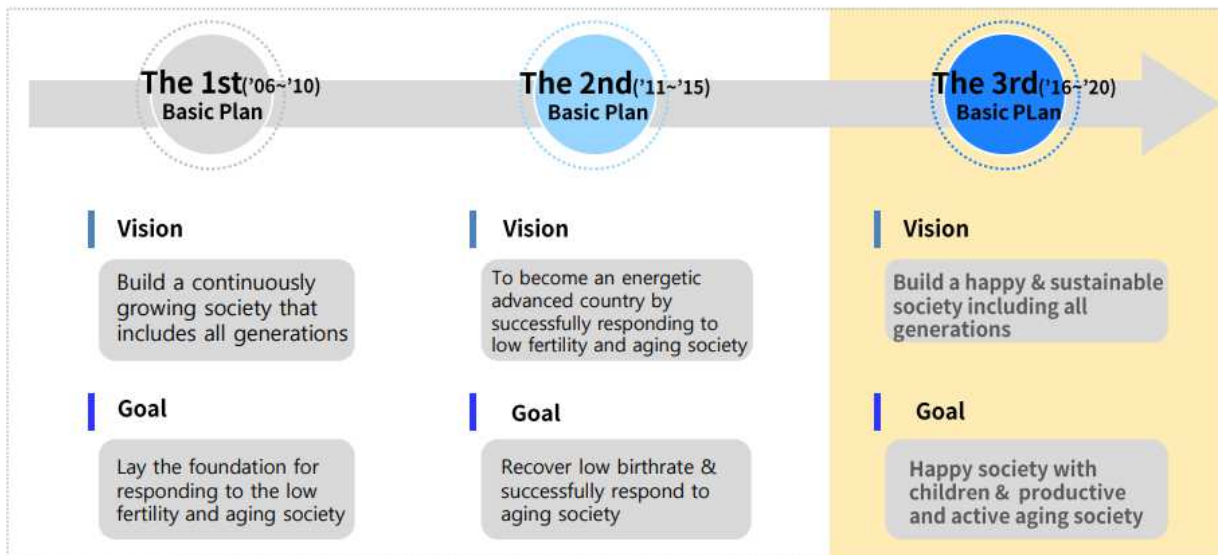
การศึกษาแสดงให้เห็นหลักฐานว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโครงสร้างอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีการผลิตส่งผลกระทบต่อการทำงานและการเกษียณอายุของแรงงานสูงอายุ โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริการะหว่างปี พ.ศ.2423 ถึง พ.ศ.2483 และในเกาหลีใต้ระหว่างปี พ.ศ.2503 ถึง พ.ศ.2560 การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะส่งผลเสียต่อการทำงานผู้สูงอายุ ผลกระทบของการลงทุนในระบบอัตโนมัติและ IT ในเกาหลีใต้เพิ่มความเสี่ยงในการจ้างงานผู้ที่มีอายุมากเมื่อเทียบกับพนักงานที่อายุน้อยกว่า ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีนี้จะสร้างความท้าทายเพิ่มเติมสำหรับสังคมผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์โดยประมาณสำหรับการโต้ตอบระหว่างแรงงานสูงวัยกับระบบอัตโนมัติใหม่และ IT

8) การเปลี่ยนแปลงนโยบายตอบสนองต่อภาวะเจริญพันธุ์ต่ำและประชากรสูงอายุในสาธารณรัฐเกาหลี

รัฐบาลเกาหลีได้ดำเนินนโยบายประชากร (แผนพื้นฐานสำหรับการเจริญพันธุ์ต่ำและสังคมสูงวัย) เพื่อตอบสนองต่อภาวะเจริญพันธุ์ต่ำและประชากรสูงอายุตั้งแต่ปี 2548 เซซซันนี้ Dr. So-Young Lee นำเสนอนโยบายประชากรเหล่านี้ โดยเน้นที่การเปลี่ยนแปลงล่าสุดในกรอบนโยบายประชากร และแผนพื้นฐานฉบับที่ 4 ว่าด้วยภาวะเจริญพันธุ์ต่ำและสังคมสูงวัย ซึ่งรัฐบาลเกาหลีได้นำมาใช้ในปี พ.ศ.2564 โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพิ่มการสนับสนุนครอบครัวและนวัตกรรมโครงสร้างทางสังคม รับประกันสิทธิส่วนบุคคลเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของประชากร การพัฒนาความสามารถของประเทศชาติและสังคมในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางประชากร แบ่งเป็น 4 กลยุทธ์ ประกอบด้วย (1) สังคมของคนที่จะห่วงใยกันและทำงานร่วมกัน (2) สังคมสูงวัยที่แข็งแรงและกระฉับกระเฉง (3) สังคมที่ทุกคนแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ และ (4) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางประชากร โดยแผนพื้นฐานฉบับที่ 4 มีวิสัยทัศน์ของการสร้าง “สังคมที่ยั่งยืนซึ่งคนทุกรุ่นอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข” โดยยอมรับว่าอัตราการเกิดในปัจจุบันและปรากฏการณ์ทางประชากรเป็นผลมาจากการเลือกและการปรับตัวของแต่ละคน ไม่ใช่ข้อจำกัดและการควบคุมของรัฐบาล แผนนี้ระบุชัดเจนว่าจุดเน้นจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในระดับบุคคล ครอบครัว ภูมิภาค และสังคม รวมทั้งได้เสนอแนะทิศทางของนโยบายประชากรในอนาคตและการตอบสนองนโยบายทางสังคมต่อการเปลี่ยนแปลงของประชากรในสาธารณรัฐเกาหลี

ภาพที่ 21 การตอบสนองนโยบายต่อภาวะเจริญพันธุ์ต่ำจนถึงปัจจุบันของเกาหลีใต้

■ การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Discussion)

กิจกรรมกลุ่มได้มีการจัดกลุ่มสำหรับหารือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างประเทศสมาชิก APO โดยมีประเด็นคำถามแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) อะไรคือความท้าทายด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญในประเทศของคุณ (2) ความท้าทายด้านประชากรศาสตร์เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศของคุณและต่อๆ ไปอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชีย และ (3) รัฐบาลของคุณตอบสนองต่อความจำเป็นทางประชากรเหล่านี้ในแง่ของโครงการและนโยบายอย่างไร และแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการแทรกแซงของรัฐบาลในประเทศของคุณมีอะไรบ้าง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ประเทศ	ความท้าทาย	การตอบสนองของรัฐบาล	แนวปฏิบัติที่ดี
1. ฟิลิปปินส์	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญพันธุ์สูง (การตั้งครภในวัยรุ่นสูง) - อายุขัยต่ำ (ปัญหาการเข้าถึงการรักษาพยาบาล) - การย้ายถิ่นฐานในชนบท-เมือง การย้ายสาขา (เกษตรกรรมสู่อุตสาหกรรมและภาคบริการ) - การเติบโตของประชากรอย่างรวดเร็ว - การเคลื่อนย้ายแรงงานไปต่างประเทศ - อัตราการสำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษาต่ำ 	<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายความรับผิดชอบของความเป็นพ่อแม่และอนามัยการเจริญพันธุ์ - นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและอาชีวะ - โครงการพัฒนาทักษะดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> - หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า - โครงการเรียนฟรี โดยรัฐบาลพยายามดึงเยาวชนให้กลับเข้าโรงเรียน - การสร้างทีมระหว่างหน่วยงานระดับภูมิภาคเพื่อปรับปรุงการให้บริการทางสังคมขั้นพื้นฐาน
2. ตุรกี	<ul style="list-style-type: none"> - การมีส่วนร่วมของผู้หญิงในภาคอุตสาหกรรมต่ำ - การเพิ่มขึ้นของประชากร 	<p>การสร้างสถานรับเลี้ยงเด็ก และการแทรกแซงทางการเมืองเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร</p>	<p>การมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้นของสตรีในภาคอุตสาหกรรมเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลและการสนับสนุนอย่างแข็งขันของภาคเอกชน</p>
3. ไต้หวัน	<p>อัตราการเจริญพันธุ์โดยรวมต่ำในไต้หวัน ซึ่งอาจส่งผลให้ขาดแคลนแรงงานในปี พ.ศ.2583</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการย้ายถิ่นฐานจากประเทศอื่นๆ เพื่อสนับสนุนแรงงาน - ส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน 	
4. อิหร่าน	<ul style="list-style-type: none"> - การเคลื่อนย้ายแรงงาน - สังคมสูงวัย - ผู้หญิงมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานน้อยกว่า 20% 	<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายเกี่ยวกับชาตินิยม - ส่งเสริมให้ครอบครัวมีบุตรเพิ่มขึ้นด้วยเงินช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในครอบครัว 	
5. กัมพูชา	<ul style="list-style-type: none"> - การว่างงานของเยาวชน - ระดับการศึกษาต่ำ - การเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทสู่เมือง 	<p>รัฐบาลให้เงินอุดหนุน</p>	
6. อินโดนีเซีย	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญพันธุ์ต่ำที่ 2% - คุณภาพมนุษย์ต่ำ (การศึกษา) 	<p>นโยบายของรัฐบาล</p>	<p>การเพิ่มเงินปันผลทางประชากรให้สูงสุด</p>
7. ไทย	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าสู่สังคมสูงวัย - การขาดแคลนแรงงาน 	<p>รัฐบาลไทยสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อผู้สูงอายุ เช่น การสูงวัย การเรียนรู้ตลอดชีวิต ครอบครัวข้ามรุ่น ชุมชนอัจฉริยะ</p>	<p>หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า</p>

ประเทศ	ความท้าทาย	การตอบสนองของรัฐบาล	แนวปฏิบัติที่ดี
		หรือเทคโนโลยีสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ	
8. ฟิจิ	การอพยพของแรงงานโดยเฉพาะแรงงานฝีมือไปยังต่างประเทศ เช่น ออสเตรเลีย เป็นต้น	พัฒนาโปรแกรมการยกระดับทักษะของแรงงานท้องถิ่น และจัดอบรมฟรีให้กับประชาชนในชนบท	
9. บังคลาเทศ	- คนหนุ่มสาวส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะทำการเกษตร		
10. ศรีลังกา	- การมีส่วนร่วมของแรงงานหญิงต่ำ - การเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมือและกึ่งฝีมือ	นโยบายมุ่งเน้นการแบ่งเบาภาระสามประการของสตรี ได้แก่ การไม่มีสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานดูแลผู้สูงอายุที่มีการควบคุมและมีราคาเยอเยา การไม่มีการเตรียมการในการทำงานที่ยืดหยุ่น และการขาดระบบขนส่งมวลชนที่เชื่อถือได้และปลอดภัย	
11. เนปาล	- การอพยพจากชนบทสู่เมือง - การว่างงานในชนบท - การจ้างแรงงานต่างชาติ - แรงงานกลุ่มเยาวชนไร้ฝีมือ	รัฐบาลเริ่มโครงการจ้างงานเยาวชนโดยเน้นภาคการเกษตร	

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ แบ่งเป็น

■ ประโยชน์ต่อตนเอง

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ ทำให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงการประชากรในภูมิภาคเอเชีย การเรียนรู้เกี่ยวกับแบบจำลองทางประชากรศาสตร์ การเรียนรู้ประสบการณ์จากกรณีตัวอย่าง เช่น ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ ซึ่งปัจจุบันกลายเป็นประเทศที่เข้าสู่สังคมสูงวัยโดยสมบูรณ์เช่นเดียวกับประเทศไทย และทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการลดลงของวัยเจริญพันธุ์ที่มีผลต่อผลิตภาพและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนความรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่มในเรื่องความท้าทายที่เกิดจากโครงสร้างประชากร และนโยบายที่จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศต่างๆ

■ ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด

มีแนวทางในการพัฒนาโครงการวิจัยเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรในโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง 44 แห่ง ครอบคลุมชุมชน 616 กลุ่มบ้าน ในพื้นที่ 92 ตำบลของ 8 จังหวัด ประกอบด้วย แม่ฮ่องสอน น่าน ตาก เชียงราย เชียงใหม่ เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร และกาญจนบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ส่งเสริมของสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและกำหนดทิศทางการพัฒนาอาชีพของชุมชนบนพื้นที่สูงที่สอดคล้องกับโครงสร้างประชากร เช่น การพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมทั้งการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเกษตรกรบนพื้นที่สูงให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

- ประโยชน์ต่อสายงานหรือวงการวิชาชีพในหัวข้อนั้นๆ
เอกสารทั้งหมดที่ได้รับจากการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ จะใช้ในการเผยแพร่ไปยังกลุ่มเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ของสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) รวมทั้งความรู้ที่ได้รับจะถูกนำมาเป็นหลักคิดและแนวทางในการศึกษาวิจัยเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนบนพื้นที่สูงให้สามารถดำรงชีพได้อย่างยั่งยืน
- กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 60 วันนับจากวันสุดท้ายของโครงการ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับหัวหน้าและเพื่อนร่วมงานในกลุ่มงานวิจัยด้านสังคมของสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรในโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง ซึ่งจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการประกอบการวางแผนการพัฒนางานบนพื้นที่สูง การคาดการณ์แนวโน้มโครงสร้างประชากรในอนาคต ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนามนพื้นที่สูงแบบแม่นยำมากขึ้น โดยเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลโครงสร้างประชากรไปแล้วบางส่วน ดังภาพที่ 22 นอกจากนี้จะมีการสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้ที่ได้รับให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักวิจัย เบื้องต้นมีกำหนดการนำเสนอในวันที่ 29 พฤศจิกายน 2565 ณ ห้องประชุมชั้น 1 อาคารสำนักวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)

ภาพที่ 22 การสำรวจข้อมูลประชากรในโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง

- กิจกรรมการขยายผลที่จะดำเนินการภายใน 6 เดือนหลังเข้าร่วมโครงการ
การพัฒนากระบวนการข้อมูลประชากรบนพื้นที่สูง เพื่อการรวบรวมข้อมูลประชากร การสืบค้นข้อมูลที่เจ้าหน้าที่และชุมชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย และการพยากรณ์ข้อมูลประชากรในอนาคตโดยการประยุกต์ใช้แบบจำลองทางประชากรศาสตร์ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำไปประกอบการตัดสินใจและการวางแผนการพัฒนาพื้นที่สูงของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมในอนาคต โดยจะดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกับนักวิชาการคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีกำหนดการแล้วเสร็จในปีงบประมาณ พ.ศ.2566

ส่วนที่ 3 เอกสารแนบ

- รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการและประเทศที่เข้าร่วมโครงการ (เอกสารแนบ 1)
- กำหนดการฉบับล่าสุด (เอกสารแนบ 2)
- เอกสารประกอบการประชุม (เอกสารแนบ 3)